

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E**, zast. JUDr. **P** proti žalovanému: **S**, o určenie pravosti a výšky pohľadávok, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7 Cbi/4/2006-58 zo dňa 12. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7 Cbi/4/2006-58 zo dňa 12. októbra 2007 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. V odôvodnení sa konštatuje, že výzvou zo dňa 2.8.2006 súd vyzval žalobcu na zaplatenie – doplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 10 000 Sk. Žalobca výzvu prevzal dňa 8.8.2006. Podaním zo dňa 17.8.2006 požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že ide o spoločnosť pomerne novú a mladú, ktorá začala podnikat' v roku 2005, nevlastní žiaden majetok a na účte sa nachádza minimum finančných prostriedkov. Ako dôkaz predložil súdu daňové priznanie za rok 2005, súvahu k 31.12.2005 – výkaz ziskov a strát k 31.12.2005, výpisy z účtu za obdobie január 2006 a júl 2006.

Na základe predložených dokladov súd posúdil, či sú splnené podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 O.s.p. Samotný nedostatok finančných prostriedkov na strane žalobcu ešte neznamená, že jeho majetkové pomery odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov. Nepriaznivá hospodárska (finančná) situácia žalobcu

je dôsledkom skutočností, ktorých pôvod je v podnikaní a s podnikaním nevyhnutne súvisia. Pre každú podnikateľskú činnosť je typické, že so sebou nesie riziko neúspechu v podnikaní. Ak by nepriaznivá finančná situácia bola dôvodom pre oslobodenie od súdnych poplatkov, znamenalo by to prenesenie časti rizika spojeného s podnikaním na štát. Z predložených dôkazov súd zistil, že v danom prípade žalobca nepreukázal, že by jeho pomery odôvodňovali priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Preto súd návrhu na priznanie oslobodenia od poplatkov nevyhovel.

Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie. Uznesenie krajského súdu, ktorým bolo žalobcovi nepriznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v predmetnom konaní považuje za nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd totiž na základe predložených dokladov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil nesprávne závery. Z uznesenia nie je zrejmé, o ktoré dôkazy súd oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Spoločnosť si daňové, poplatkové, colné a iné príspevky na zdravotné, či sociálne poistenie doposiaľ plnila. Na spoločnosť nebol podaný návrh na konkurz, ani na nútené vyrovnanie. Spoločnosť nevlastní hnutel'ny, ani nehnuteľný majetok. Na účte spoločnosti sa nachádza minimum finančných prostriedkov, a to z dôvodu, že priebežne sa vyplácajú obchodné záväzky spoločnosti a odvodové povinnosti. Má za to, že na strane žalobcu sú také majetkové pomery, ktoré objektívne bránia splniť si zákonnú povinnosť platiť súdne poplatky. Negatívne rozhodnutie o jeho žiadosti, podľa jeho názoru, mu odopiera možnosť konať pred súdom a preukázať svoje tvrdenia a domáhať sa ochrany svojich práv. Podľa jeho názoru sú splnené podmienky pre postup podľa § 138 O.s.p. Preto navrhuje napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu vyhovieť, resp. uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 138 ods. 1, môže súd na návrh priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú, a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne

súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť, poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Citované ustanovenie umožňuje vyhovieť žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov v prípade, ak to odôvodňujú pomery účastníka a nejedná sa o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Oslobodenie možno priznať iba v prípade splnenia obidvoch uvedených podmienok. Žalobca namieta, že spoločnosť má minimum finančných prostriedkov, a to z dôvodu, že vypláca obchodné záväzky a odvodové povinnosti. Žalobca ako právnická osoba vznikol za účelom podnikania. Každý podnikateľský subjekt, ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť, musí počítať s finančnými prostriedkami, ktoré bude mať, či už na uplatňovanie alebo bránenie práva v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ by tomu tak nebolo, potom by podnikateľské riziko každého podnikateľa prechádzalo na štát, keďže súdne poplatky sú príjmom štátneho rozpočtu, čo je neprípustné, pretože každý podnikateľ podniká na vlastnú zodpovednosť (§ 2 ods. 1 OBZ). Samotný nedostatok finančných prostriedkov v peňažnom ústave nie je dôvodom pre oslobodenie od súdneho poplatku žiadateľa ako právnickej osoby, a pre postup podľa § 138 O.s.p. je irelevantné, že časť svojich peňažných prostriedkov žalobca použil na úhradu svojich obchodných záväzkov, resp. odvodové povinnosti.

Odvolaací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým žalobcovi oslobodenie od súdneho poplatku nepriznal, ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. novembra 2007

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Z